

другачије разумети да је то био човек који је био, само две деценије, и професор Правног факултета, и дирестор Института за међународну политику и привреду, и главни правни саветник и амбасадор у СИП-у, и секретар и потпредседник Српске академије наука и уметности, и члан Комисије УН за међународно право, и потпредседник Државне комисије за ратне злочине, и скоро стални делегат на свим међународним скуповима, посебно на заседањима УН, на поморским конференцијама итд. А свуда је био цењен — од свих, па и од оних који се са њим нису слагали.

Уза све ово, чак можда у основи свега овога, Милан Бартош је остао професор у пуном смислу те речи. И то више него што би то могло да изгледа с обзиром на све друге функције које је обављао. А то значи он је желео да пружи помоћ другима, да развије жељу за научним радом у других, да се радује успеху и резултатима других, да се залаже да буде што више људи који научно раде и темељитије мисле о стварима. У томе је успевао, и то му је причињавало највећу животну радост. Био је задовољан ако су млади људи показивали напредак, и осећао се све јачим уколико су његови Ђаци постајали самосталнији. Зато смо, смрћу проф. Милана Бартоша, изгубили и научног радника, и изванредног организатора, и бриљантног заступника интереса наше земље, али поврх свега и изнад свега изгубили смо једног великог и правог професора.

Проф. Борислав Т. Благојевић

ДР МУСТАФА КАМАРИЋ
1906—1973.

У саобраћајном удесу, у Аустрији, 6. новембра 1973. године, на повратку са службеног пута из Француске, заједно са супругом, смрт је трагично и прерано покосила др Мустафу Камарића, редовног професора Управног права на Правном факултету у Сарајеву. Његова смрт је ненакнадив губитак не само за његовог сина јединца и породицу и његов Факултет, већ за читаву друштвену заједницу а посебно за југословенску правну науку.

Професор Камарић није био само изванредно савестан професор већ један од најугледнијих наших правника који је својим увек темељним радовима доприносио развоју правне науке а посебно науке Управног права. Његова посебна одлика била је да је увек складно повезивао теорију са праксом у налажењу решења за сложене друштвене односе који су се појављивали у друштвеној пракси. Још од времена својих студија на Правном факултету у Београду, на којима се истицао као изузетно обдарен и савестан студент, под утицајем својих професора а посебно проф. др Михаила Илића, др Мустафа Камарић упућује своју стручну и научну делатност у правцу повезивања теорије и праксе. Његова прва служба у Државном савету, у коме је такође запажен својим студиозним радом, обогатила је његово правничко образовање и допринела да се што више истичу његове одлике савесног правника, способног за потребне суптилне анализе и налажења неопходних синтеза у тражењу решења за сложене друштвене односе у области Управног права. Рат је прекинуо његов рад у Државном савету. Отпуштен је из службе. Пошто покушај пријатеља из Београда да спрече његово отпуштање није успео, одлучио је да се врати у свој завичај. Као адвокат у свом родном месту у Грачаници (БиХ) у току рата активно се укључује у Народноослободилачки покрет и врши дужност председника илегалног Народноослободилачког одбора све до ослобођења.

После ослобођења развио је своју делатност у Законодавном одељењу Председништва владе Босне и Херцеговине где је његова сарадња била драгоценна. Сложеним задацима припреме новог законодавства, сво-

јим стручним знањем умео је да изванредно темељно налази одговарајућа законодавна решења. По оснивању Правног факултета у Сарајеву 1948. године изабран је за наставника Управног права. Као истакнути научник, педагог и обдарен теоретичар, имао је одлике одличног предавача. Његова смрт лишава његове студенте предавања у којима је суптилним анализама сажето али садржајно и јасно излагао југословенско управно право. Трезвен и стваралачки дух, увек критички расположен према себи, није се заносио брзоплетим импровизацијама. Имао је интелектуалне храбрости. Није био агресиван, али је умео у својим ставовима да буде чврст и да смирено, аргументовано брани своја гледишта. Та се одлика посебно одражавала у његовим објављеним радовима и у његовим дискусијама на многим стручним комисијама и састанцима. Остаје као рад трајне вредности његово дело „Проблеми уредбе са нарочитим обзиром на широка овлашћења” (Научно друштво НР БиХ, Сарајево, 1957). Значајну вредност имају многобројни његови објављени радови а посебно они посвећени проблематици расподеле нормативне делатности у савременој држави. Ваља истаћи и његово дело „Управни поступак” („Веселин Маслеша”, Сарајево, 1962).

Због изузетне теоријске вредности његових објављених радова као и изванредне солидности и објективности у расправљању правних проблема наше друштвене стварности, професор Камарић је стекао опште признање. Посебно признање му је одато избором за члана Академије наука и умјетности СР Босне и Херцеговине и додељивањем Републичке 27. јулске награде СР БиХ која му је додељена у знак признања за његов научни и друштвени рад.

Проф. Камарић био је и веома активан друштвени радник. Учествоје у свим друштвеним делатностима као ангажовани јавни радник. Учествоје са много залагања у изградњи законодавства не само нормативних аката у Републици БиХ већ и у изградњи савезног законодавства. Веома активно учествује у Правном савету федерације и у многим уставним и другим савезним и републичким стручним комисијама као и у Институту за упоредно право. Активан у Савезу удружења правника, у Савезу удружења универзитетских наставника и других научних радника као и у многим другим друштвеним организацијама. Дуго времена био члан Сабора Исламске заједнице СР БиХ и дуго времена председник Врховног сабора Исламске верске заједнице у СФРЈ. И на тим функцијама имао благотворан утицај. Са много залагања и напора усмеравао је рад ових институција, имајући увек у виду општи интерес читаве наше друштвене заједнице.

Они који су га знали сачуваће успомену на човека велике смирености, увек пажљивог да другога саслуша. Духовит, једноставан, скроман али упорно ангажован у друштвеном животу као научник, професор и јавни радник. Волео је универзитетски позив професора и своје студенте и они су њега волели. То се најбоље могло видети на огромном мноштву његових поштовалаца приликом његовог погребња у Сарајеву. Професор др Мустафа Камарић био је човек у пуном смислу те речи. Оставио нам је свој пример. То је дубоки смисао његовог живота.

Д. Б. Денковић

ДР АЛИЈА СИЛАЈИЋ 1909—1973.

Др Алија Силајић, редовни професор Правног факултета у Сарајеву, умро је 13. децембра 1973. године у 65. години живота. Његовом смрћу ова школа губи истакнутог и вредног научног радника и савесног и искусног наставника.